

Utklipp fra:
Stavanger Aftenblad,
Stavanger.

16. 5. 1969

28-01-070

Religionsblanding og kristen-ansvar

Dr. philos. Sverre Norborg:
Moderne religionsblanding

Vår hjemlige «religionsdebatt» er muligens noe ensopret. Følger en litt med i avisene, synes de to store problemer hos oss å være avholdssak og dans. Men like inn på livet av oss er der ganske annerledes gigantiske spørsmål som må kreve et svar.

Derfor har denne lille boken av dr. phil. Sverre Norborg adresse til oss. La meg med en gang få sagt, enten en er enig eller uenig med forfatteren i hans konklusjoner, han setter i et hvert fall fingeren på vesentlige ting.

Som tittelen sier så er det en bok om religionsblanding. Vi møter stadig vekk moderne religiøse retninger som kaller på oss og forsøker å overbevise oss om at de forpakter sannheten. Forfatteren går inn på noen av disse retninger i bokens første del. Den bærer tittelen «Utenom kristelige religionsdannelser». Med utgangspunkt i FN og religionenes likestilling der, viser han oss i et forenklet bilde vår tids åndelige verdensatmosfære. For alskens religionsblanderi frambyr den en god grobunn.

I en kort analyse gir han oss grunnlag av retninger som mormonerne, Jehovas vitner, Christian Science og M.R.A. Noen vil undres over at M.R.A. er tatt med

Sverre Norborg

i denne forbindelse, all den tid det her synes å være tale om en moralsk og politisk bevegelse som i sine offisielle meldinger er preget av en «fortiet Kristus».

Hva er det som er særpreget ved den nye tids «religioner»? De har vendt seg fra Den hellige Skrift som norm for lære og liv og vil likevel gjelde for «kristendom».

Bokens andre del er viet «Kjetterier innenfor kirken». Dagens toleransebegrep er i høy grad intolerant overfor alle som er umoderne nok til å hevde at Gud i sitt ord har gitt oss den evige og tidløse Sannhet. Det viste den norske «helvetesdebatt» med all ønskelig tydelighet. Men Norge er iflg. forfatteren «et evangelisk mestbegunstiget land», tross all verdsliggjøring. Mange føler seg bundet i sin alminnelighet av Guds ord, selv om de i praksis handler i strid med sin samvittighet.

Angående ropet på de kristnes enhet, viser Norborg at det går ikke an å bruke Jesu ord om at «de alle må være ett» som motiv for en utvortes samling av kirker og kirkesamfunn. I Joh. 17, 20-21 er det tale om en åndelig enhet som har eksistert fra den første pinsedag av. Forfatteren hevder at dagens ekumenikk er utvortes. Den er uttrykk for nåtidens forvirrede kulturelle og mellomfolkelige situasjon. Her gjelder det om å ha et syn som er fundert i hva Guds ord sier om disse ting.

Norborg setter inn med forfriskende og nye synspunkter. Hans argumenter overbeviser ikke alltid, men en skal passe seg for å avfeie dem som lettkjøpte. Jeg er ikke enig i alt hva han sier, og jeg synes de emner forfatteren farer fort igjennom, kunne ha krevd hver sin bok. Men som en tankevekker er boken meget verdifull, og som det bør den bli lest.

Gerhard O. Tønnessen